

PLAČILO NA OBROKE IN 39. ČLEN PRAVILNIKA O IZVAJANJU ZAKONA O DAVKU NA DODANO VREDNOST

Pojasnilo DURS, št. 4230-71/2007-2, 20. 3. 2007

Davčni zavezanec navaja, da svojim naročnikom oziroma kupcem blaga ali storitev omogoča plačilo na obroke z obrestmi ali brez, kar je vnaprej dogovorjeno s pogodbo. Zaradi nezmožnosti plačila računov z visokimi zneski pa davčni zavezanec omogoča naročnikom tudi plačilo že izdanih računov na obroke, za kar zaračuna tudi obresti, ki so dogovorjene v dogovoru o obročnem plačilu dolga.

Nadalje navaja, da v Pravilniku o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost – Pravilnik (Uradni list RS, št. 141/06) v 39. členu piše, da se v primeru finančnega najema blaga stroški financiranja ne vštevajo v davčno osnovo, če so izkazani ločeno od vrednosti blaga. Davčni zavezanec meni, da v skladu z navedenim členom Pravilnika obresti za plačilo storitev na obroke, ki jih izkaže ločeno na računu, ne vključi v davčno osnovo. V zvezi s tem odgovarjamo:

Pravilnik o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost v petem odstavku 39. člena ne omogoča izključitve iz davčne osnove obresti za plačilo storitev na obroke. Če je pogodba o odloženem plačilu sklenjena v skladu z določili Zakona o potrošniških kreditih – ZPotK (Uradni list RS, št. 70/00), se obresti štejejo kot plačilo za finančno storitev v okviru oprostitve iz 4. a točke prvega odstavka 44. člena Zakon o davku na dodano vrednost – ZDDV-1 (Uradni list RS, št. 117/06) in so oproščene plačila DDV.

ZDDV-1 v 36. členu določa davčno osnovo pri dobavah blaga ali storitev. Po prvem odstavku navedenega člena davčna osnova vključuje vse, kar predstavlja plačilo (v denarju, v stvareh ali v storitvah), ki ga je prejel ali ga bo prejel dobavitelj ali izvajalec od kupca, naročnika ali tretje osebe za te dobave, vključno s subvencijami, ki so neposredno povezane s ceno takih dobav, če ni s tem zakonom drugače določeno. Po petem odstavku istega člena se v davčno osnovo vštevajo, če že niso všteti, trošarine in drugi davki, takse, uvozne in druge dajatve, razen DDV, ter postranski stroški, kot so provizije, stroški pakiranja, prevoza in zavarovanja, ki jih dobavitelj ali izvajalec zaračuna kupcu oziroma naročniku storitve.

Pravilnik pa v petem odstavku 39. člena določa, da se v primeru finančnega najema blaga stroški financiranja ne vštevajo v davčno osnovo, če so izkazani ločeno.

Navedena določba petega odstavka 39. člena Pravilnika daje davčnim zavezancem možnost, da v primeru **finančnega najema blaga** izločijo iz davčne osnove stroške financiranja in obračunajo DDV le od vrednosti dobavljenega blaga, kar pa ne velja tudi v primeru plačila na obroke.

ZDDV-1 v 4. a točki prvega odstavka 44. člena določa, da se med oproščene finančne storitve med drugim vštevajo tudi dajanje kreditov oziroma posojil v denarni obliki, ko te storitve opravlja kreditodajalec oziroma posojilodajalec.

Obresti od kreditov ali posojil, danih v denarni obliki, se v skladu z ZDDV-1 obravnavajo kot plačilo za oproščen promet storitve. ([Glej pojasnilo, št. 423-82/2010-2 z dne 9. 2. 2010](#))

Kreditne pogodbe, pri katerih kot jemalec kredita nastopa potrošnik, ki jemlje kredit, ureja ZPotK. Kreditna pogodba po ZPotK je pogodba, s katero dajalec kredita daje ali obljubi dati potrošniku kredit v obliki:

1. odloženega plačila, zlasti pri prodaji blaga ali pri zagotavljanju storitev,

2. posojila, zlasti gotovinskega posojila ali prekoračitve na tekočem računu,
3. drugega podobnega finančnega dogovora, ki ima z ekonomskega vidika enak namen kot kredit.

ZPotK definira tudi potrošnika, in sicer kot fizično osebo, ki v poslih po tem zakonu deluje za namene zunaj njegove poklicne ali pridobitne dejavnosti. Dajalec kredita pa je fizična ali pravna oseba ali skupina teh oseb, ki da ali obljubi, da bo dala potrošniku kredit v okviru svoje dejavnosti, poslovanja ali poklica. ZPotK predpisuje tudi vsebino kreditne pogodbe in našteva primere, za katere se zakon ne uporablja.

Če je pogodba o odloženem plačilu sklenjena v skladu z določili ZPotK, se obresti štejejo kot plačilo za finančno storitev v okviru oprostitve iz 4. a točke prvega odstavka 44. člena ZDDV-1 in so oproščene plačila DDV. Pri tem je treba opozoriti, da mora biti sklenitev posla ločena od sklenjene kreditne oziroma posojilne pogodbe. Davčni zavezanec pa nima pravice do odbitka DDV za nabavo blaga ali storitev, ki jih uporabi za namene oproščenih transakcij.

Če pogodba o odloženem plačilu ni sklenjena v skladu z določili ZPotK, potem so obresti osnova za obračun DDV v skladu s 36. členom ZDDV-1.